

Stef Kremers

Lid Bestuur Maastricht UMC+

Helen Mertens

Bestuursvoorzitter Maastricht UMC+

DE HANDEN INEEN BLIJVEN SLAAN

Vlak voor de zomer ontvingen wij de delegatie van de Coincide Preventiereis voor een werkbezoek. Bij deze driedaagse studiereis naar Zuid-Limburg over preventie dringt zich de vraag op; is het gepast om trots te zijn als we geïnteresseerde collega's ontvangen? Als we het verhaal vertellen over de achterstanden in onze regio, van landelijke uitschieters als het gaat om mensen met overgewicht en chronische ziekten of juist de achterhoedepositie als het gaat over voldoen aan beweegrichtlijnen?

Trots op inzet en resultaten

Nee, op die context zijn we niet trots, maar we schamen ons er ook niet voor. Sterker nog, het is een context die de sprekers die in het programma van de Preventiereis aan bod kwamen elke dag weer motiveert om ambitieus de handen ineen te slaan om de achterstanden in te lopen en om te buigen naar een voor-sprong. Het heeft ons aangezet tot talrijke interventies en we zijn trots op die resultaten. En die delen we graag natuurlijk! Wij hebben gepoogd de deelnemers van de reis te motiveren en onze uitdagingen, kennis, inzichten en onze vragen, interventies en de effecten daarvan te delen, of het nu gaat over preventie in het onderwijs, de samenwerking tussen sociaal domein en zorg of de waarde die ontstaat als wetenschap en praktijk elkaar vinden.

Tien jaar na 'De Limburg-factor'

De timing van deze reis kon niet beter: precies tien jaar geleden presenteerden onze hoogleraar Maria Jansen en haar collega Estella Kuppens het rapport Op zoek naar de Limburg-factor. Zij schreven dit namens de GGD Zuid-Limburg, op verzoek van de Provincie Limburg. Het zou een leidend rapport worden, juist omdat het de complexiteit van de Limburgse gezondheidssituatie vanuit diverse perspectieven belicht: van onderwijs tot milieu, van cultuur tot leefstijl. En niet te vergeten het mijnverleden, ooit een bron van maatschappelijke structuur én welvaart. Complexiteit kan verlammen, maar niet in Limburg. Al minstens een decennium motiveert het professionals om de handen ineen te slaan, te blijven slaan, om de gezondheidsachterstanden in te halen. Als bestuurders van het Maastricht UMC+ voelen we

ons hiervoor verantwoordelijk. We faciliteren onze professionals, patiënten en burgers bij te dragen aan deze missie. Dat doen we op diverse manieren.

Wetenschap en praktijk hand in hand

Wetenschappers vragen we om bij te dragen aan het oplossen van maatschappelijke vraagstukken. Met onze Academische Werkplaatsen verbinden we vragen en behoeften vanuit de praktijk aan de wetenschap. Niet alleen om met bestaande wetenschappelijke kennis maatschappelijke vraagstukken tegemoet te treden, maar ook om die vraagstukken startpunt te laten zijn van nieuw wetenschappelijk werk. Daarnaast werken vele wetenschappers nauw samen met maatschappelijke partners om impact te genereren, bijvoorbeeld met het onderwijs omdat aandacht voor gezondheid in de klas bijdraagt aan leerprestaties of met gemeenten omdat aandacht voor gezondheid in ruimtelijke ordening bijdraagt aan publieke gezondheid.

Verder kijken dan het ziekenhuis

Zorgprofessionals vragen we om verder te kijken dan ziekte en hun werk in het ziekenhuis. Als sociale kwetsbaarheid bijvoorbeeld het risico op vroeggeboorte vergroot, willen we al vóór de geboorte het hele gezin ondersteunen, en niet pas zorgen voor het vroeggeboren kind. Dat eerste doen we voornamelijk als zorgprofessionals in het ziekenhuis, dat tweede doen we als netwerk Kansrijke Start; een netwerken van zorg- en hulpverleners, waar onze zorgprofessionals met overtuiging aan bijdragen. Inmiddels weten we dat we zo pasgeborene en gezin veel ellende kunnen besparen. Een tweede voorbeeld is het Beweeghuis; een netwerk van gemeentelijke beweegcoaches, fysiotherapeuten en onze orthopeden om mensen met beweegklachten zo gericht mogelijk te helpen. Dat heeft al geleid tot een vermindering van 3% tot 17% van de orthopedische operaties en besparing van € 1,9 miljoen op medisch specialistische zorg.

De professionals van de toekomst

Tot slot leiden we elke dag wetenschappers en zorgprofessionals van de toekomst op. Hen onderwijzen we veel meer dan alleen vakspecifieke kennis en technieken. We geven hen mee dat ze onderdeel zijn van een grotere context: een maatschappij waarin gezondheidsachterstanden vragen om een brede blik op gezondheid en samenwerking tussen professionals van diverse disciplines. Zo kan een wetenschapper zich ontpoppen tot een maatschappelijke innovator en blijkt een chirurg een pleitbezorger van minder chirurgie.

Ambitie

Kortom, als MUMC+ zetten we onze kennis in binnen onze regio en streven we er naar hét kennis- en expertisecentrum van Nederland te zijn op het gebied van preventie en vitaliteit. Deze ambitie zetten we kracht bij door te investeren in een substantieel Programma Preventie en Vitaliteit dat kennis en expertise verbindt, zowel binnen- als

buitenshuis, dat preventie-ontwikkelingen aanjaagt door de totstandkoming en borging van initiatieven te stimuleren en ondersteunen en dat bijdraagt aan de opschaling van wetenschappelijk bewezen interventies en initiatieven.

Trots als brandstof

Dat brengt ons terug bij de trots, die voelen we wel degelijk: op de samenwerking en samenhang in onze regio, op basis van de gezamenlijke motivatie en ambitie om de gezondheidsachterstanden en gezondheidsverschillen te verkleinen. Trots is ook de brandstof om onverminderd samen te werken aan een betere gezondheid in onze regio en ver daarbuiten!

“Trots is de brandstof om onverminderd samen te werken aan een betere gezondheid in onze regio en ver daarbuiten.”

